

[Carsten Raft.]

mange mennesker, at der er grundlag for hele dette trafiksystem, og den højtærede minister ved jo udmærket godt, at det vil aldrig ske, at taksterne, selv med fuld imødekommenhed af mine ønsker, bliver sådan i Københavns omegn, at andre kommer til at betale for København. Hidtil har der været overskud på overskud år efter år trods afskrivning og forrentning, således at København har betalt for den øvrige del af landet. Det kan overhovedet ikke komme til at ligge sådan, som den højtærede minister antyder. Jeg er ganske klar over, at der er nærtrafikproblemer også andre steder. Jeg har også været morgenrejsende over Fyn og betragter ikke spørgsmålet alene som et københavnsk problem. Jeg betragter det heller ikke som et S-togs problem.

Klippekortene synes jeg er en meget lille imødekommenhed, og jeg håber, vi kan opnå, at de kommer til at gælde i den trafik, som statsbanerne betragter som nærtrafikken i sin beretning, nemlig trafikken til Roskilde, Helsingør, Farum og Ballerup. Jeg har heller ikke noget som helst imod, at de kommer til at gælde for andre storbyer, således at der altså inden for et bestemt område gives mulighed for en rabat til de gode kunder, som trafikerer banerne mere end andre. Det er en ganske almindelig tradition indenfor forretningslivet, som det var rimeligt at følge.

Jeg ved ikke, hvad Slangerupbanens indsats har været. Jeg ved bare, at trafikeringen er mindre end før. Det er en kendsgerning, at passagererne søger udenom i højere grad end før, og det må være et overmåde trist resultat af det flagsmykkede tog.

Jeg har ikke sagt et ord om, at udlændinge skulle tilkaldes for at rationalisere i dette øjeblik. Jeg anerkender den indsats, der er ydet af statsbanernes embedsmænd, men det kan udmærket godt være således, at der går en forfærdelig masse mennesker og falder over hinanden og gør et slidsomt arbejde, som imidlertid er dårligt tilrettelagt, og derfor bliver resultatet ikke, som det skulle være. Når det er tilfældige stationsforstandere, der tilrettelægger arbejdet uden den vejledning, som rationaliseringseksperter kunne yde, går det let sådan. Såvidt jeg ved — jeg ved ikke, om det er rigtigt —

har statsbanerne tidligere søgt rationaliseringseksperter's hjælp. Det forekommer mig f. eks., at det under besættelsen var sådan, at man delte strømmen på færgerne — hvad der var udmærket — og lod den mødes midt på en trappe senere, men det var ikke så godt, det varede temmelig længe, før folk kom ud fra hinanden og strømmen deltes igen. Mig bekendt er det en dansk rationaliseringseksperter, der har arbejdet med løsningen af det problem. Der er rationaliseringseksperter nok til disposition her i landet, og det ville være rigtigt at foretage en gennemgribende rationalisering. Det ville sikkert give resultater, men jeg tager vist ikke fejl, når jeg siger, at det ikke er forsvigt på en eneste station endnu.

Elgaard: Den højtærede minister udtalte for et øjeblik siden, at han ikke havde været i tvivl om, at det ville være lettere i et politisk forlig at enes om, at man skulle skaffe disse penge, end, når man kom til arbejdet med at skaffe dem, at enes om, hvem der skulle betale dem. Oprigtig talt synes jeg ikke, at den højtærede minister har den fjerneste anledning til at beklage sig over den behandling, de to lovforslag har fået i folketinget. Jeg anerkender — og jeg har jo en vis baggrund for det — det arbejde, der ligger bag udarbejdelsen af takstforslaget, og jeg anerkender også det arbejde, der er foretaget i anledning af det her fremsatte forslag, men det kan vist ikke være udtryk for nogen særlig revolutionerende indstilling overfor lovforslaget, hvis man i udvalget retter det spørgsmål til den højtærede minister, om der ikke var baggrund for at tage f. eks. et par millioner mere end foreslået på godsbefordringen og et par millioner mindre på personbefordringen. Jeg tror ikke, det kan siges at være udtryk for nogen vrangvilje med hensyn til at være med til at skaffe pengene, og jeg mener ikke, man kan sige, at tinget ikke har ret til at fremsætte et sådant spørgsmål under en sags første behandling.

Der kommer jo nu snart en deputation, men det bliver til søs, idet der, efter hvad man ser i aviserne, kommer et par hundrede småskibe hertil i anledning af spørgsmålet om takstforhøjelsen, og jeg går ud fra, at de mennesker, der er ombord på disse skibe, ønsker at tale med den højtærede minister.